

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
den 30 september 2003

Mål T – 296/01

Antonio Tatti
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Betygsrapport – För sent upprättad –
Betygsättningsförfarandets rättsenlighet – Talan om ogiltigförklaring –
Talan om skadestånd”

Fullständig text på franska II - 1093

Saken: Talan angående dels ogiltigförklaring av beslutet om slutlig betygsrapport avseende sökanden för perioden 1 juli 1995 – 30 juni 1997, dels skadestånd och ränta.

Avgörande: Beslutet om slutlig betygsrapport avseende sökanden för perioden 1 juli 1995 – 30 juni 1997 ogiltigförklaras. Kommissionen förpliktas att betala 1 500 euro till sökanden som ersättning för den ideella skada denne lidit. Kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Sammanfattning

1. *Tjänstemän – Betygsättning – En institutions interna direktiv om betygsättningsförfarandet – Rättsverkningar (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 43 och 110)*

2. *Tjänstemän – Betygsättning – Betygsrapport – Upprättande – Bestämmelse som antagits inom den berörda enheten, genom vilken fastställs ett högsta betyg och ett medelbetyg – Begränsning av betygsättarens frihet att besluta (Tjänsteföreskrifterna, artikel 43)*

3. *Tjänstemän – Betygsättning – Betygsrapport – Upprättande – Försening – Otillåtlighet – Fel i tjänsten som ger upphov till en ideell skada – Villkor – Tjänstemannen har inget ansvar för förseningen (Tjänsteföreskrifterna, artikel 43)*

1. En gemenskapsinstitutions beslut som meddelats samtliga tjänstemän och som har till syfte att säkerställa att berörda tjänstemän behandlas lika med avseende på betygsättning utgör ett internt direktiv, även om det inte kan betraktas som en allmän genomförandebestämmelse i den mening som avses i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, och skall som sådant anses utgöra en vägledande förhållningsregel som förvaltningen har ålagt sig själv och som den inte kan avvika från utan att ange skälen därför utan att åsidosätta principen om likabehandling.

(se punkt 43)

Hänvisning till domstolen den 1 december 1983, 190/82, Blomefield mot kommissionen, REG 1983, s. 398, punkt 20; förstainstansrätten den 24 januari 1991, T-63/89, Latham mot kommissionen, REGP 1991, s. II-19, punkt 25

2. En betygsättares frihet att besluta i samband med bedömningen av en tjänstemans arbete påverkas av en bestämmelse som antagits inom en enhet och som betygsättaren anser vara begränsande och genom vilken fastslås ett högsta betyg och ett medelbetyg och vilken avviker från gällande riktlinjer för betygsättning.

(se punkt 49)

3. Administrationen skall tillse att det med jämna mellanrum upprättas betygsrapporter de datum som anges i tjänsteföreskrifterna och att de upprättas regelmässigt, både av hänsyn till en god förvaltning och för att säkerställa tjänstemännens intressen. Det dröjsmål som har uppstått vid upprättandet av betygsrapporterna är i sig av en sådan art att det skadar tjänstemannen endast eftersom hans karriärmöjligheter kan påverkas av den omständigheten att det inte finns någon sådan rapport vid den tidpunkt då de beslut som avser honom skall fattas. En tjänsteman som endast har en felaktig och ofullständig personlig akt lider nämligen en ideell skada på grund av oro och osäkerhet hos tjänstemannen vad avser dennes yrkesmässiga framtid. I avsaknad av särskilda omständigheter som rättfärdigar fastställda förseningar, begår administrationen ett tjänstefel som kan medföra ansvar för denna.

Däremot kan en tjänsteman inte klaga på att betygsrapporten har försenats om förseningen, åtminstone delvis, beror på honom eller om han på ett betydande sätt har bidragit till den. Endast den omständigheten att tjänstemannen, vid betygsättningsförfarandet, i enlighet med de relevanta bestämmelser som var i kraft, utnyttjat möjligheten att vända sig till olika instanser som är behöriga att intervensera i detta förfarande, medför inte att tjänstemannen i betydande omfattning är ansvarig för en försening.

(se punkterna 58 och 65)

Hänvisning till domstolen den 18 december 1980, 156/79 och 51/80, Gratreau mot kommissionen, REG 1980, s. 3943, punkt 15; domstolen den 6 februari 1986, 173/82, 157/83 och 186/84, Castille mot kommissionen, REG 1986, s. 497, punkt 36; förstainstansrätten den 8 november 1990, T-73/89, Barbi mot kommissionen,

REG 1990, s. II-619, punkt 41; förstainstansrätten den 16 december 1993, T-20/89, Moritz mot kommissionen, REG 1993, s. II-1423, punkt 50; förstainstansrätten den 28 maj 1997, T-59/96, Burban mot parlamentet, REGP 1997, s. I-A-109 och II-331, punkterna 44 och 50; förstainstansrätten den 12 juni 2002, T-187/01, Mellone mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-81 och II-389, punkterna 77, 78 och 79